

00:00: Intro

Petra: Ik ben Petra Vijverberg.

Joost: Ik ben Joost van Rooijen.

Petra: En samen maken wij de podcast tuinierkwartier.

Joost: Jazeker.

Petra: Nou ja Joost, we hebben natuurlijk samen aan mijn tuin gewerkt vorig jaar.

Joost: Ik had de tuin, waar jij woonde, al in onderhoud van de vorige bewoners. Toen kwam je bij mij met een ontwerp wat ik heel knap vind en hoefde ik maar heel weinig aansturing te geven en toen hebben we samen die tuin gemaakt. Ik heb een hoveniersbedrijf met alles erop en eraan, jij had het idee en zo hebben we een geweldige tijd gehad.

Petra: Ja.

Joost: En iets heel moois gemaakt.

Petra: Nou, kijk waar het toe leidt, nu zitten we samen een podcast op te nemen. Ja, wat we gaan doen in deze podcast? We willen de luisteraar graag inspireren en meenemen op de zoektocht die ik dan in ieder geval in de afgelopen 20 jaar zo'n beetje gehad heb. Maar dan allemaal lekker kort en hapklaar. Vandaag zijn we gelijk begonnen met een leuke gast, we hebben Pieter Hessels in de uitzending, tuinarchitect.

Joost: Ja wat was het een onwijs leuk gesprek, wat een verhalen. Je hoort echt wel het belang van een tuinarchitect, die kan je gewoon meenemen in je wensen en die gaat daar een heel mooi plan van maken.

Petra: En gaat het wel net wat verder dan alleen maar de praktische dingen oplossen in je tuin. Een mooi voorbeeld waar we straks over gaan praten, is de tuin die hij ontworpen heeft rondom muziek. Gewoon geïnspireerd door de muziek die op de radio draaide op het moment dat hij bij de klanten thuis kwam.

Joost: Ja, het is maar een klein dingetje, het was [onhoorbaar], en dan ja, dan heeft hij dus een klik met een klant en dan hoort hij dat en dan denkt hij: Dat is het, daar ga ik een tuin omheen maken.

Petra: Ja.

Joost: Dat is toch schitterend.

Petra: Ja, fantastisch als je dat kan. Nou, laten we beginnen.

Joost: Heel mooi.

01:50 Tuinmoment van de week

Petra: We beginnen elke aflevering met het tuinmoment van de week. Dus Joost, jij hebt het nu ontzettend druk natuurlijk, het voorjaar is begonnen. Wat heb jij deze weken meegemaakt?

Joost: Ja, als ik toch om me heen kijkt. Ik word er echt heel vrolijk van, je zei het al, het voorjaar is begonnen en dan komt die bloesem. Ja, dat is geweldig. Dan kan het van mij beginnen.

Petra: Ja, dat luidt echt de lente in.

Joost: Ja. Wat is jouw moment?

Petra: Nou, dat heeft er ook wel mee te maken, want ik geniet ook heel erg van die eerste lente bloemen die aankomen. En je weet vorig jaar hebben natuurlijk samen een nieuwe tuin aangelegd, ik heb in november nog honderden bloembollen in de grond gestopt.

Joost: Ja, schitterend.

Petra: En ja, spannend moment natuurlijk. Nu ze eruit komen, of alle kleuren bij elkaar passen of ze goede bloeitijden hebben, enzovoort. Dus ik zit iedere dag als eerste uit het raam te kijken hoe ze erbij staan.

Joost: Mini Keukenhof.

Petra: Ja prachtig, ja het is inderdaad een mini Keukenhof.

Joost: Voor ons als hoveniers is dat echt het minst leuke. Want we stoppen die bollen in de grond en we komen pas weer terug als uitgebloeid zijn. Maar als ik in de tuin om me heen kijk, een feestje is het.

Petra: Ja. Nou, ik ga zeker nog een paar foto's op Instagram zetten. Dan kan iedereen ervan meegenieten.

Joost: Heel goed.

03:10 Interview met Pieter Hessels

Petra: Waar begin je als je een tuin hebt en hoe ga je daarmee aan de slag? Hoe zorg je er ook voor dat je tuin een beetje duurzaam aangelegd wordt? Vandaag is Pieter Hessels onze gast. Pieter, jij hebt prachtige landschapstuinen ontworpen. Maar ik zag dat je ook graag mooie stadstuinen ontwerpt, ook hier in Amsterdam. Je vindt duurzaamheid belangrijk, wat je bijvoorbeeld doorvertaald in hergebruik van materialen. Kortom, ik weet zeker dat je onze luisteraars een hoop goeie tips en inspiratie kan geven. Welkom! En leuk dat je er bent.

Pieter: Dank je wel.

Petra: Allereerst ben ik wel heel benieuwd. Hoe zag jouw eigen eerste tuin eruit?

Pieter: Mijn eigen eerste tuin is de tuin die ik nu nog steeds heb. Want die heb ik eigenlijk niet zo heel erg lang. Drie jaar geleden heb ik die aangelegd en ik heb eigenlijk, toen ik op zoek was naar een nieuw huis, op Funda het enige filter aangezet, namelijk een tuin van groter dan honderd vierkante meter.

Petra: In Amsterdam.

Pieter: In Amsterdam.

Petra: Toen bleven er drie huizen over.

Pieter: Toen bleven er drie huizen over, ook niet in de buurten waar ik zou willen wonen. Maar ik heb gewoon gedacht: onzin, die tuin is het belangrijkste, ik ga daar gewoon wonen. Dus dat heb ik gedaan, ik heb dat huis gekocht en er zat een totaal overgroeide tuin in. Met allemaal hele grote lelijke bonte heesters van drie meter hoog. Daar wilde ik allemaal vanaf. Dus daar heb ik echt mijn ziel en zaligheid ingestopt het eerste half jaar of zo dat ik daar woonde. Het huis is de Amsterdamse School, dus er zijn allerlei hele mooie baksteentjes in de gevel verwerkt op allemaal creatieve manieren. Zoals je ook al zei, ik vind hergebruik van materialen leuk. Dus toen heb ik me helemaal gericht op die Amsterdamse School als thema voor de tuin. Ik ben naar een oude sloop gegaan, naar een bestrating..., niet een handel, maar echt waar het allemaal.

Petra: [onverstaanbaar]

Pieter: Precies, oude bouwmaterialen. En daar heb ik een kubieke meter stoeptegels meegenomen voor niks en een paar vierkante meter met de gebakken waalklinkertjes. Daarmee ben ik aan de slag gegaan en die heb ik toen eindeloos op allerlei manieren gestapeld, op creatieve manieren en met lijm in de weer geweest, om een soort van luchtige constructie te verzinnen waarbij dus die steentjes en die die tegels op elkaar gestapeld zijn om daar muurtjes mee te maken en bankjes. Dat was eigenlijk het uitgangspunt van de tuin. En daaromheen heb ik gewoon alles een soort van wild laten zijn.

Petra: Geweldig.

Pieter: Daar is natuurlijk wel over nagedacht, over de planten, maar het moet lijken alsof het allemaal overgroeid is met de inheemse Amsterdamse planten. En daarna drie kippen erin en een hondje sinds vorige week, het is heel gezellig.

05:47 Wat doet een tuinarchitect

Petra: Ja, vertel eens wat doet een tuinarchitect eigenlijk?

Pieter: Een tuinarchitect die is er om de wens van de opdrachtgever tot vervulling te brengen wat betreft hun buitenruimte. Dat is een manier om het uit te leggen. Misschien is het om de gedachtes van de opdrachtgever vorm te geven. Want vaak weten mensen wel eens een beetje wat ze willen, ze hebben een bepaald gevoel erbij, een sfeer of wat ik gisteren nog van iemand hoorde was: Het moet vooral gezellig zijn. En dan als tuinarchitect een krab je je achter je oren van: Wat is dan gezellig? Wat voor de een gezellig is, is dat zeker niet voor de ander. Dus wat doen we als tuinarchitect? We luisteren heel goed, ten eerste, naar de

cliënten en dan schrijven op wat ze allemaal willen. Dan gaan we foto's maken van de plek die ze hebben, van hun buitenruimte. Of dat nou een landgoed is of een piepklein balkonnetje of een dakterras. Dan zorgen dat we de tekeningen hebben daarvan, gaan we het inmeten. Of we laten dat een architect doen of een ingenieur. En dan gaan we een plan maken.

Joost: En dan vraag je aan de mensen een beetje van welke richting ze op willen? Een beetje moodboard maken? Of hoe moet ik me dat voor me zien?

Pieter: Ja, sommige mensen hebben al heel duidelijk ideeën, die zijn dan op Pinterest geweest en hebben natuurlijk eindeloos veel plaatjes wat eigenlijk heel erg verwarrend werkt heb ik gemerkt. Want dan komen ze met een tuin van de vijf bij vijf meter. Ik zeg maar wat. En dan komen er 500 Pinterest plaatjes op je af met 500 verschillende thema's. Dus dat is nog best wel eens lastig. Ik probeer ze altijd te beperken tot een paar plaatjes, je dwingt ze eigenlijk wel een beetje om keuzes te maken.

Joost: Omdat je dan zelf een inschatting maakt. Je bekijkt het interieur of iets en je maakt zelf een beetje inschatting wat de mensen mooi vinden en daar doe je eigen sausje overheen. En daar maak je een ontwerp?

Pieter: Ik weet niet of ik het een sausje zou noemen. Ik probeer echt als eerste de wens van de van de opdrachtgever tot uiting te brengen. En dan laat ik me inspireren vaak ook door de plek en dus eigenlijk het belangrijkste wat een tuinontwerper kan doen als meerwaarde, is echt een verhaal vertellen. Ook een thema aan een tuin geven. Want vaak weten mensen wel dat ze, ik zeg maar wat, een trampoline, een fietsenrek, een klikeo bak, een grasveldje of in sommige gevallen een zwembad of een tennisbaan, van het andere extreem. Dat weten ze wel maar de vormgeving daarvan en hoe kunnen we dat in een verhaal vormgeven. Dat is waar een tuinarchitect ook toegevoegde waarde heeft.

Joost: En ook het durven van dingen, klanten die blijven, dat merk ik zelf veel aan klanten, die blijven vaak heel veilig. Dat zie je ook in het interieur vaak of met kleuren, dat is altijd eng. En een architect die neem je dan ook in de hand om juist het wat spannender te maken en daar moet jij ze dan ook in kunnen overtuigen.

Pieter: Ja, absoluut, ik denk dat misschien wel zestig procent van mijn merk is overtuigingskracht en mensen meenemen. Dat zal je ook erkennen, dat je ze aan de hand meeneemt van dit is het proces, we gaan dit samen doen. En uiteindelijk wordt het iets heel erg moois. Maar je hebt inderdaad echt een educatieve functie ook. Dus je moet ze echt meenemen in het verhaal en ze allerlei dingen uitleggen ook.

Joost: Ja, Petra, herken jij er ook in?

Petra: Jazeker. Want nou ja, dat is eigenlijk ook een mooi startpunt van, want je komt bij een klant binnen, wat ga je eigenlijk als eerste doen? Want ik neem aan dat ze behalve alle praktische kanten van je tuin van inderdaad de klikeo's moeten ergens heen. Om tot een goed ontwerp te komen moeten mensen ook op een bepaalde manier naar hun tuin kijken. En dat is ook hoe jij naar een tuin kijkt om een ontwerp geslaagd te maken. Wat zijn dan de dingen waar je zelf op let?

Joost: Ik probeer dus juist niet eerst naar die details te kijken. Want ze komen natuurlijk altijd met praktische dingen, die moeten er allemaal in. Maar dat mag niet leiding geven. Hoe zeg je dat?

Pieter: Het mag niet leidend zijn.

Joost: Doorslaggevend zijn.

Pieter: Precies doorslaggevend of leidend zijn in het ontwerp. Je ontwerp niet een tuin om een klikeo bak heen. Maar dat gebeurt soms wel. Omdat mensen niet de moeite nemen om een tekening te laten maken. Dus dan is het als architect belangrijk dat je een verhaal kan vertellen, concept hebt, een soort kapstok waar je alles aan kan ophangen. Vandaag nog had ik een opdrachtgever en daar had ik een tekening voor gemaakt en dat gepresenteerd. En dan soms kom ik met misschien wat vage verhalen over dat het op muziek geïnspireerd is of

weet ik veel wat, en dan kijken ze heel glazig gaan. Maar waar moeten mijn fietsen dan staan? Ja, dat komt daarna. Dat komt daarna. Geloof me, daar zorg ik voor.

Joost: Het komt echt goed.

Petra: Maar hoe werkt dat dan? Want waar haal je dan die inspiratie vandaan om zo'n thema aan zo'n tuin te verbinden?

Pieter: Door met ze te praten natuurlijk. Dus die luistert naar mensen. Ik heb nu Braziliaanse klanten en die zijn ontzettend nationalistisch, nee dat is niet goede woord. Die houden heel erg van Brazilië, laat ik het zo zeggen. Dus die willen daar iets van terug zien op de een of andere manier. Het klimaat is daar natuurlijk totaal anders, de architectuur is daar anders. Maar toch willen ze er iets van terugzien. Dan probeer je op de een of andere manier iets te verzinnen wat hun doet denken aan hun thuisland.

Joost: Maar dat maakt het natuurlijk ook onwijs leuk, er is geen opdrachtgever hetzelfde. Je put uit al je ervaring. Maar dan heb je inderdaad weer zo'n vraag en dan moet je je daar weer in gaan verdiepen. En toch weer een echt Pieter Hessels van maken.

11:35 Mooiste ontwerp

Petra: Ja, maar ik denk ook dat, als ik je goed begrijp, door echt naar de klanten te luisteren en te begrijpen wat ze belangrijk vinden. Of waar ze affiniteit mee hebben. Probeer eigenlijk de tuin daarop aan te passen en persoonlijk te maken voor de mensen. Wat is dan het mooiste wat je ooit gemaakt hebt bijvoorbeeld?

Pieter: Een van de dingen die mij het meest is bijgebleven is een tuin die geïnspireerd is op een muziekstuk. Die ik net ook al aanhaalde. Dat is een hele grote tuin en ik was met de opdrachtgever in gesprek en er kwamen voornamelijk soort van wensenlijstjes uit wat ze allemaal wilden. Maar ik had nog niet echt een verhaal. En toen stond er muziek daar op, toen we daar zaten in de keuken bij de eerste kennismaking. En dat was een nummer wat ik zelf ook heel goed vind van [onverstaanbaar]. En ik vergelijk mijn werk, althans ik betrek altijd vergelijkingen met muziek en kunst en zelfs koken ook, in mijn werk. Dat zullen jullie ook wel herkennen. Uiteindelijk is het een soort recept. Een soort hoopje ingrediënten die je bij elkaar gooit in een tuin. En dat moet tot een samenhangend, harmonisch, smaakvol verhaal geleiden. En in dit geval was het dus een muziekstuk, ik ben een heel klein beetje muzikaal. Dus ik weet dat de muziek uit verschillende sporen bestaat. Je hebt verschillende instrumenten die naast elkaar harmonieus moeten leiden. En toen heb ik die tuin eigenlijk daarop gebaseerd. In dat muziekstuk zitten strijkers en er zitten paukenslagen, dus percussie en snelle drums en dat soort dingen. En die heb ik allemaal kunnen weergeven in de tuin. Bijvoorbeeld hele grote bomen dat zijn dan de bast drums in dat lied en een golvend glooiend grasveld zijn dan de strijkers. En als je dat verhaal vertelt, dan gaan bij sommige mensen gaan hun ogen een beetje twinkelen. En dat hoop ik natuurlijk. En dan kun je echt iets bijzonders maken. Als ze dan meegaan in het verhaal, dan kom je echt ergens.

Joost: Het draait toch allemaal om passie, dat is toch mooi om te zien?

Pieter: Ja.

Petra: Want maakt voor jou uit, want ik vind het mooi aan jouw werk, je hebt hele grote tuinen en echte meer de landschappen ontworpen. Maar je draait je hand ook niet om voor de Amsterdamse Stadstuin. Maakt het voor jou verschil of dat je met een kleine of een grote tuin werkt, in de manier hoe je het aanpakt?

Pieter: Ik vind de kleine tuinen vaak moeilijker dan die grote tuinen. Misschien dat jij dat ook herkent?

Joost: Ja, jazeke.

Pieter: Want de eigenaars van een grote tuin hebben vaak dezelfde wensen als van een kleine tuin. Die hebben ook een gezin met drie kinderen.

Petra: Maar veel meer ruimte om het allemaal het realiseren natuurlijk.

Pieter: Exact, dus je gaat dan op allerlei slimme manieren ga je functies met elkaar combineren. Dus vorige week hebben een tuin opgeleverd voor een vriend van mij hier vlakbij. En daar hebben

we een hele lange tafel door de tuin laten lopen die gedeeltelijk een eettafel is, maar ook gedeeltelijk een soort koffietafel is door een trappetje halverwege te maken. Dus we hoefden niet en een losse koffietafel en een losse eettafel daar neer te zetten. Maar dat was dus allemaal verenigd in elkaar. En zelfs in het midden hebben we een uitsparing gemaakt waar een kruidentuin inzit. Dat is niet geheel nieuw, maar toch best aardig dat je dan dus aan die tafel zit en meteen je munt kan plukken voor in je cocktail.

Joost: Ja gaaf!

Petra: Ja, mooi. En, nou ja niet iedereen zal bij zijn eerste tuin meteen een tuinarchitect in de hand nemen. Als je nu je verhalen zo probeert samen te vatten voor de beginnende tuinier die met z'n tuin iets anders wil dan wat er nu in zit. Wat zou je dan adviseren? Waar moeten mensen mee beginnen.

Pieter: Ik denk dat ze een lijstje moeten maken voor zichzelf. Wat verwachten ze in hun tuin te kunnen doen? In hoeverre moet het een afspiegeling zijn van henzelf? Naast al die praktische overwegingen, waar moet het voor staan? En voor sommige mensen is dat een herinnering, een soort jeugdherinnering bijvoorbeeld een appelboom die ze vroeger bij een oma in de tuin hadden. Dat is voor mij altijd heel goed aanknopingspunt, want daar kun je omheen werken. Dus probeer voor jezelf eerst te bepalen. Waar sta je voor? Wat vind je leuk? En probeer dat niet duizend dingen te laten zijn. Of zelfs niet vijf dingen. Ik heb nu ook een opdrachtgever die wil Ibiza, Marokko en Bali.

Petra: Ja, dat is too much waarschijnlijk.

Pieter: Ja. En dan denk ik ja oké, en de tuin die ligt dan, ik zeg maar wat in Drenthe of zo.

Petra: Op het Noorden.

Pieter: Ja precies.

Joost: Wat ik zelf altijd wel, het Ibiza thema hoor je natuurlijk heel vaak terugkomen. Maar dat is uiteindelijk een vakantieherinnering die... Ja, thuis is geen vakantie en dus dat is toch, ja, dat vind ik wel lastig om daarmee om te gaan inderdaad. Ja, om dat ze dan toch een beetje uit hun hoofd te praten, dat gevoel ga hier niet krijgen.

Pieter: Ze mogen natuurlijk wel, althans je hoopt dat ze zich heel prettig daar voelen, maar je moet niet proberen een ander landschap te imiteren wat hier niet werkt.

Joost: Nee, precies.

Petra: Nee, maar het is wel een goede tip om inderdaad iets van een herinnering of een thema. Eigenlijk adviseer je de mensen om een thema te kiezen. En gewoon te beperken tot een thema en daar omheen te werken.

Joost: Ja, die herinnering vond ik mooi inderdaad. En die appelboom, daar herken ik mezelf ook wel in ja.

Pieter: Ik heb nu ook een opdrachtgever die heeft twee zonen en die houden heel erg van parcours. Dat springen en rennen door de stad, hoe noem je dat ook alweer? Urban...

Petra: Ja, urban running.

Joost: Parcours volgens mij.

Pieter: Free running. Toen ik dat hoorde, dacht ik dit top! Dan kan ik helemaal meteen een tuin omheen bouwen. En inderdaad, met steiger buizen hebben we allerlei spannende stellages en toestanden gemaakt. Maar dienen dus ook allerlei andere doelen. Om planten op te laten groeien of om meubels mee te maken.

Joost: Een leuke opdracht.

Pieter: Ja, precies. Maar je thema is dan dus dat free running. En die mensen hebben dan een verhaal naar de omgeving. Want mensen vinden niks leuker dan vertellen waarom zoiets ontworpen is. Waarom het van hun is.

Petra: Dat betrokkenheid bij de tuin. Wat komt daarna? Want dan heb je dat idee. Hoe ga je dat dan concreet maken?

Pieter: Dus je hebt je wensenlijst opgeschreven, dan moet je je tuin inmeten. Als je dat tenminste zelf kan, als het niet te groot is. Zo niet laat je door een landmeter doen. Die schakel ik ook soms in en dan moet je de juiste partijen bij elkaar gaan zoeken die het tot uitvoering gaan

geven. En dat is, zou ik zeggen, een goede hovenier en een goede tuinarchitect. Soms lopen die dingen wel eens door elkaar heen. Maar ik hou ervan om dat altijd te scheiden. Ik leg ook zelf geen tuin aan, ik beperk me echt tot het tekenwerk. Ik heb het overigens wel gedaan, ik vind dat je al die disciplines een keer moet hebben gedaan om het echt te begrijpen.

18:37 Hoe Pieter begonnen is

Joost: Je hebt wel de achtergrond als hovenier?

Pieter: Ja.

Joost: Zo ben je wel begonnen, zeg maar?

Pieter: Nee, ik ben niet begonnen als hovenier. Ik heb altijd getekend, maar ik heb na vijf jaar bij een ontwerp bureau dacht ik: Ik moet nu even heel wat anders. En toen heb ik een jaar bij een heel groot landgoed gewerkt als tuinman.

Joost: Ja, heel belangrijk denk ik voor je carrière.

Pieter: Ja, dus dat veranderde absoluut ook mijn gedachtes over ontwerpen. Je gaat opeens nadenken over onderhoudsstroken.

Joost: Ja, toch ook met een meer praktische zin.

Pieter: Absoluut.

Joost: Ja, dat is inderdaad wel heel belangrijk.

Petra: Ik kan me voorstellen dat die kennis ook belangrijk is om tot een goed ontwerp te komen. Dat je ook weet welke planten je kunt gebruiken, hoe je ook de texturen van planten gebruikt om het een spannend ontwerp te maken.

Pieter: Ja, dus dat is eigenlijk de invulling van je ontwerp. Dus dat thema vinden eerst, een concept vinden dat is belangrijk. Dat kun je met een tuinarchitect doen of dat zelf verzinnen. En nadat je dat hebt gedaan in combinatie met je wensenlijstje wil je dat allemaal op papier gaan zitten. En dat kan je zelf doen, er zijn allerlei goede boeken over tuinarchitectuur te vinden. Of je huurt er iemand voor in.

Joost: En als je kijkt naar je eerste tuin en je laatste tuin? Vertel daar eens wat over?

Pieter: Grappig, mijn eerste tuin was voor een oude vriend van mij, die heb ik twintig jaar geleden ontworpen en aangelegd. Dat was een heel klassiek tuintje. En met klassiek bedoel ik buxushaagjes met rozen erin.

Petra: Met vakken met rozen erin.

Pieter: Een soort klein Versailles. Dat was toen helemaal waar ik voor stond en wat ik deed en wat ik mooi vond en wat ik kende. En die tuin ligt er nog steeds. En hij is er nog steeds happy mee en ik vind het ook aardig. Maar had ik het nu zo gedaan? Nee, geen sprake van.

Petra: Maar nu had je het waarschijnlijk spannender gemaakt?

Pieter: Ja, nu ben ik veel meer met ecologie bezig, en met natuur en habitat en insecten, dieren, vogels en weet ik veel wat allemaal.

20:35 Duurzaamheid

Joost: Ja, vindt je duurzaamheid ook heel belangrijk? En de voetprint?

Pieter: Ja, absoluut. Dus ik probeer nu veel met hergebruikte materialen te werken. Dus ik ben eindeloos met de steigerbuizen en met oude rijplaten ben ik nu bezig. Van de grote korte en stalen rijplaten vind ik wel spannend. Want ja, bij een hoop tuincentra ligt gewoon best wel veel rotzooi als ik heel eerlijk mag zijn. Wat van de andere kant van de wereld komt en wat niet altijd even goede kwaliteit is. Dus ik vind altijd dat je een beetje eerst lokaal moet gaan zoeken. En als het hergebruikt is, is dat helemaal mooi. Ik ben nu weer met bielzen bezig, geloof het of niet. En als je iets over tuinarchitectuur weet, dan weet je dat bielzen heel erg de jaren zestig, zeventig zijn [onverstaanbaar]. Maar ik heb ze helemaal herontdekt.

Joost: Prachtig, ja ik heb ze liever toch niet vast.

Pieter: In de zin van het materiaal?

Joost: Ze waren gewoon zwaar, zware lompe dingen. Maar je kan er onwijs mooie dingen van maken. Ja, helemaal eens.

Petra: Merk je dan ook bij klanten dat die daar ook meer naar vragen? Dat ze duurzaamheid belangrijker vinden? Of hoe kijk je ertegenaan?

Pieter: Mondjesmaat gebeurt het. Ik krijg nu af en toe een opdrachtgever die zegt: Ik wil regenton hebben, daar wordt dan heel blij van. Die wil zijn water opvangen. Amsterdam is heel goed wat dat betreft. Waarschijnlijk weet je dat, maar er zijn allerlei verduurzamingen. Groene daken en allerlei verduurzamingsinitiatieven waarbij ze regen... hoe noem je die dingen, hemelwaterafvoer ontkoppelen en dat je dan dus je regenwater in je tuin laat lopen in plaats van het riool instuurt, zodat je minder overlast krijgt. Dus met teruglopende riolen, overlopende.

Joost: Daar zijn mensen ook echt wel voor te porren. Het probleem vind ik wel is dat water eigenlijk gewoon te goedkoop is. Dus de alternatieve gauw te duur zijn. En dat mensen het daardoor niet waard vinden. Ingrijpend, helemaal om zelf te doen. Wil je je tuin gaan regenen, heb je gewoon een hele grote watertank nodig. Je loopt echt wel tegen een aantal problemen aan.

Joost: Helemaal het ontkoppelen van de van regenwater, dat wordt steeds meer verplicht, en terecht.

Petra: Om het regenwater in je eigen tuin op te vangen?

Joost: Ja.

Pieter: En de hoeveelheid verharding in je tuin terug te brengen. Dat zie je ook overal, die campagne. Wat is het? Tegel eruit, plantje erin?

Joost: Ja.

Pieter: In Amerika heet dat dan kill your lawn, oftewel al die gazons eruit, wat ik ook wel een goede zaak vindt, en plaats daarvan wilde bloemen weides et cetera.

Petra: Ja.

Joost: Het maaibeeld zie je ook heel veel veranderen, heel belangrijk.

Petra: Ja, ik hou zelf ook veel van groen. Het viel mij eigenlijk op, op jouw site met je portfolio, dat je nog best wel veel verharding hebt in een aantal van je tuinen.

Pieter: Dat is een oude website.

Petra: Wat is voor jou een ideale verhouding? Of hoe kijk je daarnaar? Wat zou je mensen als advies willen geven?

Pieter: Kleine tuinen max. een derde verharding op twee derde groen, zou ik zeggen. En grote tuinen wordt natuurlijk veel minder verharding wat nodig is.

Petra: Ja dan gaat de verharding wel naar beneden.

Pieter: En als ik nog een tip kan geven wat dat betreft, als je een kleine tuin hebt en je hebt toch verharding nodig voor een terras of et cetera. Maar je wil wel veel groen, laat het dan de lucht ingaan. Dus niet borders op de grond, met bodembedekkers, maar plant een boom en plant iets wat de lucht in gaat. Want dan krijg je meer biomassa in je tuin. En met alle goede gevolgen van dien. Een mooi voorbeeld wat ik net heb opgeleverd twee weken geleden. Ik lever nu ongeveer tien tuinen per week op. Maar goed, het gaat erg hard. Maar twee weken geleden was er een opdrachtgever met een vlonder aan zijn huis. En dat kijkt dan uit over een mooi stuk water in Amsterdam-Noord. Dat vlonder is eigenlijk niet zo groot en daar wilden ze wel een eettafel en een lounge bank, nou alles wat je daar verwacht. Kinderen moeten rond kunnen rennen, maar ze wilden meer groen. Dus toen heb ik er acht bomen ingeplant. In de vlonder heb ik ze gezet, dus met hun wortelstelsel met een kluit half in het water. Dus ik heb els bomen gebruikt, als goede Nederlanders weten, groeien die aan de waterkant. Dus ik heb iets heel idioots bedacht met stalen rekken die ik dan ergens op een bouwplaats had gevonden. Een soort van bakken waar dingen in vervoerd worden. En daar heb ik dus die kluit van driehonderd kilo met een behoorlijke grote els boom ingezet. En die hele bak hebben we dus in de vlonder laten zakken. En zo kon je het gewoon dichttimmeren van boven en komt er dus alleen een keurig stammetje uit je vlonder en heb je dus heel veel ruimte om nog er onderdoor te lopen en te rennen. Terwijl er dus wel zes enorme bomen.

Petra: Mooie bomen in de tuin staan.

- Joost: Dat ook weer heel veel diepte geeft. Ja, gaaf! Ja, leuk die uitdaging om daar, ja ga het maar weer verzinnen.
- Pieter: Ja, dat is aan ons toch?
- Petra: Heb je ook wel eens projecten waarvan je denkt van nou, nee, daar werk ik niet aan mee.
- Pieter: Ja, ik kan best ver meegaan met opdrachtgevers. Maar op een gegeven moment, als het te gek wordt, als het echt zo indruist tegen mijn principes van duurzaamheid en materiaalgebruik. Dan zeg ik wel eens ja, ik kan er gewoon niet aan meedoen. Want mijn naam staat eronder, dus dan kun je beter iemand anders zoeken.
- Joost: Ja, die klik is er ook. Vind jij dat de mensen vaak het belang van de tuin onderschatten? Bij de aankoop van een huis bijvoorbeeld?
- Pieter: Vaak wel jammer genoeg, dus ik probeer ze altijd wel ervan op de hoogte stellen dat ze daar over na moeten denken, dat ze ook wat budget vrij maken daarvoor.

26:21 Budget

- Joost: Ja, het budget, interessant. Waar moet je aan denken als je een tuin aanlegt en een architect enzovoort.
- Pieter: Heel ruw gezegd, zeg ik altijd de twee keer tien procent. Daarmee bedoel ik het budget wat je voor het huis hebt, of voor een verbouwing, een flinke verbouwing daarvan neem je tien procent en dat bedrag reserveren voor de tuin. Wat kost dan de architect? Dat is meestal vijf à tien procent daar weer van.
- Joost: Die kosten die zich, ja, vaak ook weer heel gauw terug verdienen in een goed ontwerp. En weinig eerste fouten die je dan maakt die ook weer een hoop geld kosten.
- Pieter: Ja, exact.

27:02 Laatse tip

- Petra: Oké, heb je nog misschien een gouden laatste tip voor onze luisteraars die met hun tuin aan de slag willen gaan?
- Pieter: Die heb ik wel, kijk wat er bij de burens groeit, dan weet je wat het bij jou gaan doen. Een beetje flauwe tip.
- Petra: Maar wel heel belangrijk.
- Joost: Het gras is dus altijd groener bij de burens.
- Petra: Super. Dank je wel, Pieter.
- Joost: Ja, hartstikke bedankt.
- Pieter: Jullie bedankt, hartstikke leuk.

27:30 Tuinfavorieten

- Petra: Dat was het interview met Pieter, dan gaan we nu door naar onze tuinfavoriet. Elke aflevering bespreken we een van onze tuinfavorieten, onze favoriete plant voor in de tuin. En vandaag is dat een favoriet van Joost. De wisteria, oftewel de blauwe regen.
- Joost: Ja, schitterend. Hij staat nu onderhand te bloeien of begin net, we lopen een beetje achter wat betreft de kou. Ja, ik vind het waanzinnig. Als je die tegen de gevel aan ziet, dan is je huis gewoon in een klap veel meer waard. Een leuk weetje erover, je hebt twee soorten. Je hebt de Chinese versie en de Japanse versie. Ze bloeien redelijk hetzelfde, de een die draait linksom en de andere draait de rechtsom. Voor de rest...
- Petra: Dit wordt heel technisch Joost. Ik ken eigenlijk maar twee soorten, degenen die wel bloeien en degenen die niet bloeien als je ze gekocht hebt.
- Joost: Ja, dat klopt, dat is heel belangrijk. Als je een wisteria of een blauwe regen koopt, zorg dat je kan zien dat hij geboeid heeft. Dat er een bloem erin zit of een peul, anders kun je echt wachten tot je ons weegt.
- Petra: Ja, tien jaar of nooit? Ja, ik heb al eens een keer eentje uit mijn tuin gespit omdat hij dus niet bloeide helaas.

Joost: Ja, ik kom het helaas nog te vaak tegen. En ga daar maar eens op letten als je bij een kweker loopt, je ziet ze gewoon staan zonder bloem en koop ze niet!

Petra: Nee, jij zegt nu: tegen de gevel, maar jij hebt mij vorig jaar ook een wisteria aangepraat. Ik had geen plek tegen gevel.

Joost: Je hebt ook solitair. Dat is ook echt de moeite waard. Want het is een wolk paars of blauw. Wel wild, je moet hem goed ondersteunen, want het is een klimmer. Het is echt een plaatje.

Petra: Ja, supermooi. Ik ga de foto op Instagram zetten. Want ja, ik heb echt een blauwe waterval in de tuin op dit moment. We zijn aan het einde gekomen van de eerste aflevering. Vond je het leuk om ons te blijven volgen, abonneer je dan op onze podcast via je favoriete podcast app. Je kunt ook alle show noties nalezen en informatie op www.tuinierkwartier.nl. En natuurlijk zullen we ook op Instagram Tuinier Kwartier foto's delen van onze tuinmomenten en onze tuinfavorieten.

Joost: Dankjewel.

Petra: Tot de volgende keer.